चिराद् विजयदत्तम् च गाढम् आश्लिष्यतः पितुः
भुजमध्यम् इव अत्यर्थं मनोरथम् अपूरयत् । 267
ततस् तत्र एव तद् बुद्ध्वा प्रतापमुकुटो ऽपि सः
अशोकदत्तश्वशुरो राजा हर्षाद् उपाययौ । 268
तत्सत्कृतम् च तद्राजधानीं सोत्कस्थितप्रियां
अशोकदत्तः स्वजनैः सार्धं बद्धोत्सवाम् अगात् । 269
ददौ च कनकाब्जानि राज्ञे तस्मै बहूनि सः,
अभ्यर्थिताधिकप्राप्तिहृष्टः सो ऽप्य् अभवन् नृपः । 270
ततो विजयदत्तं तं सर्वेषु अत्र स्थितेषु सः
पिता पप्रच्छ गोविन्दस्वामी साश्चर्यकौतुकः । 271
तदा श्मशाने यामिन्यां राक्षसत्वं गतस्य ते
अभवत् कीदृशो वत्स वृत्तान्तो वर्ण्यताम् इति । 272
ततो विजयदत्तस् तं बभाषे, तात चापलात्
प्रस्फोटितचिताद्दीप्तकपालो ऽहं विधेर् वशात् । 273
मुखप्रविष्टया सद्यस् तद्वसाहुत्या तदा
रक्षोभूतस् त्वया तावद् दृष्टो मायाविमोहितः । 274
कपालस्फोट इत्य् एवं नाम कृत्वा हि राक्षसैः
ततो ऽन्यैर् अहम् आहूतस् तन्मध्ये मिलितो ऽभवं । 275
तैस् च नीतो निजस्य अस्मि पार्श्वं रक्षःपतेः क्रमात्,
सो ऽपि दृष्ट्वा एव मां प्रीतः सेनापत्ये न्ययोजयत् । 276

Digitized by Google